

ORSZAGGYULESI KEPVISELO
 FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség

Tállai András

3400, Mezőkövesd,
 Mátyás király út 114.
 Tel./fax: 49/411-286
 E-mail: andras.tallai@parlament.hu

Dr. Szili Katalin
 az Országgyűlés Elnöke részére

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: *K/15567.*

Helyben

Érkezett: 2005 APR 04.

Tisztelt Elnök Asszony!

„*Meddig tud utazni egy súlyosan mozgássérült ember 7000 Ft-ból?*” címmel a Hárszabály 91.§-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Gyurcsány Ferenc miniszterelnök Úrhoz. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Még a Horn kormány idején a 164/1995. (XII.27.) Korm.rendelet szabályozta a súlyosan mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeit. A rendelet a gépjárművásárlás és átalakítás támogatása mellett a közlekedési támogatásról is rendelkezik.

A jogalkotó, vagyis a kormány 1995-ben egy súlyosan mozgásképtelen, 62 éven felüli személy közlekedési támogatását, - értve ez alatt például egy saját tulajdonú gépjármű üzemeltetésének költségeit – 7000, azaz hétezer forintban állapította meg egy teljes évre.

A kormány által kiadott jogszabály ahelyett, hogy a támogatás mindenkori mértékének összegét az éppen aktuális inflációhoz kötve, illetve az adott évi költségvetési törvényben állapította volna meg, fix, és ugyanakkor rugalmatlan, mára szinte nevetséges összeget tekint hatályosnak és alkalmazandónak.

Alapul véve a jelenlegi üzemanyagárakat (a benzin ára jelenleg 245 Ft) és azt, hogy egy mozgáskorlátozott számára a kezelés helyszíne sokszor megyeszékhelyen található kórházban van, az egy-egy kezelésen való részvétel

– a legoptimálisabb, illetve a legnagyobb távolságot is alapul véve átlagosan, akár 50 km (25 km oda és 25 km vissza) utazást is jelent. Számításaim szerint egy átlagos fogyasztású gépkocsival (7 liter/100 km) ez az összeg jelenleg 8 kezelés igénybevételét teszi lehetővé egy év alatt. Itt természetesen még sorolhatnám a gépjármű egyébjárulékos költségeit, közterheit, illetve azokat az eseteket, amikor a kezelés helye az általam alapul távolságot jóval meghaladja.

Az sem kíván véleményem szerint további indoklást, hogy a kezeléseken kívül a napi életvitelhez is elengedhetetlen ezeknek az embereknek a gépkocsi használata.

Kérdezem ezért tisztelt miniszterelnök Urat, mikor számíthatnak a súlyosan mozgáskorlátozott emberek arra, hogy a kormány jogalkotási hatáskörében eljárva új és életszerűbb rendeletben és összegben szabályozza a közlekedési támogatás mértékét?

Várom megtisztelő válaszát!

Mezőkövesd, 2005. március 30.

Tisztelettel:

Tállai András